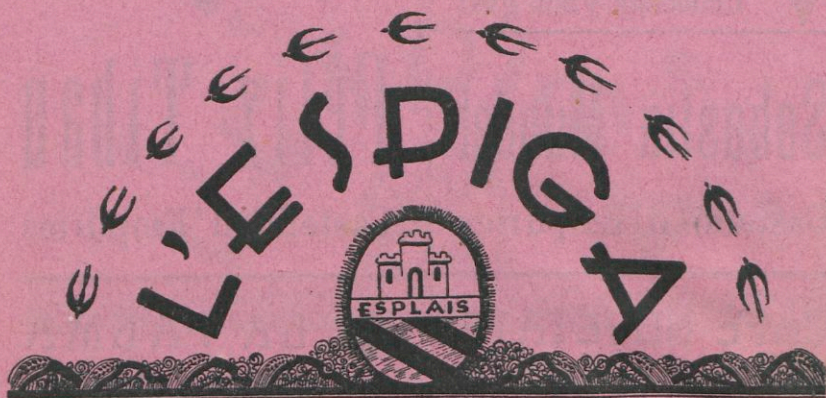

Hess *Freu* *1935*
CASTELLÓ D'EMPÚRIES, DIÜMENGÉ 12 MAIG DEL 1935

Periòdic quinzenal de cultura, esports, excursionisme

Portantveu de l'entitat "ESPLAIS" de Castelló

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

Carrer Prat de la Riba, número 9 — Telèfon, 9

COMPREU A LES CASES AQUÍ ANUNCIADES QUE SEREU MOLT BEN ATEÇOS I ESTALVIAREU DINERS

OMNIBUS DE JOSEP SALA SERVEI FIGUERES - PERPIGNAN

HORARI D'ESTIU

Sortides de Figueres (Hora espanyola)	7' —	11:30	14:30	18' —
Arribades a Perpignan (Hora francesa)	10' —	14:30	17:30	21' —
Sortides de Perpignan (Hora francesa)	8' —	12' —	15' —	18' —
Arribades a Figueres (Hora espanyola)	9' —	13' —	16' —	19' —

F U S T E R I A

Economia i bon gust

Sebastià Mundet

Castelló d'Empúries

COMERÇ de GRANS

Fèlix Tibau

Castelló d'Empúries

CAFÉ NOVETATS

Els millors licors i aperitius

JOSEP CANET

Castelló d'Empúries

LA PALMA

Confiteria i Comestibles

JOAQUIM PUIG ESTEVE

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

DISPONIBLE

PRODUCTES LITURGICS

ROURA

• FIGUERES •

Grans Magatzems de Mobles

CASA JUANDÓ

Elegància-Solidesa-Economia

AVINGUDA REPÚBLICA, 19

FIGUERES

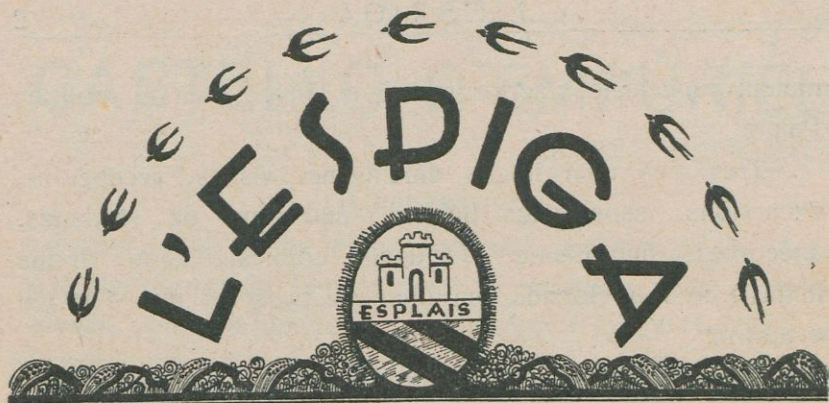
“Els Rossinyols”

de Castelló d'Empúries

Cobla - Orquestra - Orquestrina

PROVEU-DA

ANY II Castelló d'Empúries, Diumenge 12 maig del 1935 N.º 15

PORTANTVEU DELS «ESPLAIS»

De retorn de Mallorca

Amb l'esperit i el cos ja reposats de tantes i tan fondes emocions, voldria ara dir als lectors quelcom del viscut en aquells dies que mai més fugiran de la meva imaginació. L'impressió de trobar-me tu a tu amb aquell vaixell que com una ciutat encantada, plethrica de llum i vida, anava engolint a tanta gent, aquella remor de cadenes, aquell boleiar de blancs mocadors, aquells acomiadaments, aquelles mans que per més que s'allarguessin no arribaven ja a les que moments abans estrenyíem; els últims acords de la sardana «L'Empordà», que anava desgranant la nostra Orquestra «Els Rossinyols», i que era engolida pel xiulet de la sirena, imponent, majestuós, dominador, no té parió, fou gran, indescriptible, pel que per primera vegada puja a una nau.

Després, quietud, fosc, esclai, basarda i cossos estesos pel sòl, talment com si esperessin la veu de l'àngel del judici que els cridés a comptes. Una nit quieta, pacífica i tot seguit el

mateix espectacle anterior repetit a l'inversa en el moll de Palma

Tres dies d'un intens dinamisme, visites, recepcions, excursions, espectacles públics, audicions de sardanes, anècdotes, humorisme, accidents, còmics, algun drama íntim, i com a cloenda, un munt de pessetes que s'havien evaporat

El retorn més falaguer encara que l'anada, perquè anàvem a casa; ja l'enyoràvem aquell reconet de l'Empordà, aquell troç de la nostra ànima, aquell viure animós, valent, decidit, que tant contrastava amb el viure mallorquí, quiet, rezelós, esbrinador, tal com ja ens digué en el seu parlament el senyor Alcalde de la ciutat capital de l'illa.

Recordem-la, companys, aquesta data, copsem-la tota l'impressió rebuda i portem-la sempre impressa en la nostra ànima que ens farà estimar molt més el de casa, ovirar nous horitzons i per damunt de tot ens ensenyarà que som ben poca cosa davant la humanitat que pobla la terra, amb la que devem viure, alternar i estimar, car tots som germans com a fills d'un maleix pare.

L'amor, la germanor, la mutua consideració i el respecte per a tothom deuen doncs ésser els fruits de nostra collita que omplenin a bastament els graners de nostra triomfal entitat.

•Són els *Esplais* nostra alegria que amb goig al cor anem cantant•.

L'ARESTA

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

(APUNTS HISTORICS)

(Continuació)

i a aquest fi aixecaren la immensa mole artística de la nostra església parroquial, la qual com una vertadera visió d'espiritualitat, com una fumerola d'art i d'encens fereix l'infinit amb l'alçària dels seus campanars. Després de tres segles de precís i de treballs, enemics de la pretensió dels comtes el rei i la ciutat de Girona, les esperances dels d'Empúries resultaren fallides. De la grandesa amb que fou imaginada la catedral primitiva en són mostra claríssima la torre i la planta de l'actual església castellanina, restes magnífics d'aquella.

La torre, que separada del pla general s'aixeca en el costat N. de l'església, dominant-la, així com també a la població entera, pot distingir-se en la planúria de les nostres terres des de gran distància. Per la seva altura era el guia dels viatgers que del migdia de França, passant els posts dels Pirineus, acudien a les fires i mercats llavors famosos. Si el poble sentia damunt seu l'argolla del perill, la veu potent i envellutada alhora de la campana, des del seu alt siial cridava a les armes als milicians veïnals que amatents paraven treballs i tancaven comerços.

¡Quantes amargors degué passar Pere el Gran, quan els homes de Castelló tractaren d'empresonar-lo, sense voler saber que era el sobirà, i en l'alt d'aquella torre veié aparèixer l'oriflama dels creuats francesos! . .

Té aquesta torre-campanar 34 metres 18 centímetres d'alçada, comptant sobre el nivell del mar 69 metres. És quadrangular i dividida en compartiments sobreposats que a la part exterior s'acusen per una cornissa elegantíssima. En els compartiments superiors i a cada una de les seves cares, s'obren uns finestrals formosíssims rematats per tres arcs de mig punt, sostinguts per dues finíssimes i esveltes columnes. Meitat per

estar deteriorades per les bales que les havien tocat en els diferents setges que sostingué Castelló, meitat pels furiosos temporals de vent que règnen a l'hivern i que potser impossibilitaven l'acens a la torre, vingué un temps en que es veieren en l'apremiant necessitat de tapar-les o cegar-les, cosa que ha desfigurat quelcom la seva rara però bellíssima construcció. Un dels finestrals del compartiment superior no està dividit per cap columna, sinó que està format per un sol arc de mig punt.

La desmesurada alçada de la seva base, l'elegància i perllongació dels seus finestrals i principalment la sèrie de petits arcs gòtics que corren en els seus diversos quadres dessorra mateix de la serreta de pedres prismàtiques, (armament romànic que armonitza amb el nou estil), deixen clarament palesat els últims temps del segle XII, i el moment culminant en que la francisió del romànic i l'oxival s'efectuava. Aquí, però, la francisió fou dirigida per mà mestre.

Hi ha qui ha dit que la nostra església no està totalment acabada, puix que les torres havien d'acabar en punta i en lloc de dues havien d'ésser quatre Això es constata mirant la façana principal, on pot veure's el campanar amb els seus quatre compartiments, i a l'altre costat es veu la paret que puja igual al campanar, amb els mateixos adornos que ell; altre fet demostratiu n'és l'escala que, construïda igual a l'altre, puja fins a la teulada. Així i tot, ço que acabem de dir no deixa d'ésser bastant problemàtic ..

La grandiositat i magnificència del nostre temple, el fan una de les més belles obres que en el seu gènere pot ostentar amb orgull Espanya. La nau central té d'alçada 19'80 metres i des del dintell de la porta fins al centre de l'àbsis o sigui de llargada, medeix 57'91 metres. L'amplada de les tres naus juntes, sense comptar, però, el fons de les capelles o altars laterals entre els que n'hi han...

PERGAMÍ

(Continuarà)

Dues anècdotes

Era el mestre Obiols un home menut i secalló, begut de galtes, amb un bigotet blanc, amb uns ulls llents i vius, amb el seu casquetó de vellut negre, perdudes les cames dintre uns pantalons en tirabuixó de massa llargs que li venien i portant constantment entre els seus dits esquelètics un cigarret de paper, encés i apagat cent voltes i que sempre acabava per prendre la forma d'un clau de ganxo.

En el seu temps Barcelona devia molt al mestre Obiols que havia portat «aires de fora», cosa sempre d'agrair. No obstant, qui es recorda de la seva música? Quina obra l'ha sobrevingut?... Sí, una i que res té de musical per cert, - una que ell mai podia imaginar-se que passés a la posteritat i que difícilment morirà:

Dirigia el dit mestre l'assaig d'una òpera en el Liceu, hi ha falta de batuta, es servia d'un bastonet que portava. Per la seva gran energia i en el calor de la direcció pegava tan formidables cops de bastó en el faristol, que en un d'ells va saltar-li la virolla.

Mestre, - va cridar-li un dels músics de l'orquestra, - miri que li ha saltat la virolla.

- Me'n fum de la virolla! - cridà don Marian, en el foc del seu entusiasme i sense deturar-se.

I aquesta frase sortí del Liceu repetida per boca de tots els músics de l'orquestra, passà a la Rambla, s'escampà per tot Barcelona ràpidament i passà a formar part del vocabulari català, tal vegada, per no sortir-ne mai més.

I va una del mestre castelloní Antoni Agramont:

Tenia el mestre Agramont entre els seus deixebles un xicot

aixerit i estudiós, però que a despit d'això no havia nascut per la música. Tenia un oïdo perfecte, això sí, però la seva ànima era freda i no copsava les delícies de l'art diví. Es a dir: no *sentia* la música.

Vingué un dia en que el pare del futur artista, volgué enterar-se de com seguien els estudis del noi, i a aquest fi visità al plorat mestre Agramunt. Aquest contestant quelcom flemàticament a les preguntes del pare ansiós, li digué:

- El vostre fill, és obedient i ben estudiós per cert; però... com vos ho diré?... no *sent* la música... no sent..

- Què? Què diu? Què no sent? - interromp amb sorpresa màxima el bon home. - Sant cristià! Escolti bé el que vaig a dir-li i veurà si hi sent - i amb aires de triomf començà:

• Jo treballo abaix i ell estudia a dalt de tot a l'últim pis. Quan a l'hora de dinar la dona m'avisava que l'escudella, ja és a taula, no faig sinó un xiulet i el noi em respon desseguida: •Ja baixo• ¿Eh? Què li sembla? Hi sent o no? Oh, i encara més! Només fa que treure el cap per la finestra que fins sent les campanes de Fortià... ¡ja veu si hi sent!...

GENTIL.

MOVIMENT PARROQUIAL

BATEIGS: Melidó Palomeres Reverter; Laura Julià Serra; Jaume Torrà Coll; Jordi Martínez Roca; Ismael Basi Amiel, Caterina Fàbrega Ripoll, Jaume Parnau Llach.

DEFUNCIONS: Caterina Ayats Arlà, 76 anys, vídua; Carme Terrades Sala, 74 anys vídua; Anna Figa Sunyer, 75 anys, casada; Joan Grabulosa Collell, 57 anys, casat; Caterina Vilanova Bosch, 58 anys, casada; Pere Giralt Campol, 78 anys, vidu; Dolors Negre Garrigoles, 72 anys, soltera; Narcís Renart Juanola, 15 anys; Francesca Dalmau Vidal, 75 anys, vídua; Josep Ripoll Terrats, 78 anys, vidu; Teresa Isern Puignau, 72 anys, vídua; Lluís Esteve Sanchez, 49 anys, casat; Caterina Alegri Banús, 77 anys, vídua; Joan Bordas Aynier, 23 anys, casat.

MATRIMONIS: Alfons Macau Traver amb Caterina Vidal Pujol; Lluís Esteve Sanchez amb Angela Teixidor Pregón; Josep Tarrés Marisch amb Palmira Gou Puig; Esteve Lloveras Carbó amb Montserrat Planellas Pous.

DEL PASSAT

L'INFERN DE PEDRA

V

(Acabament)

nostra gosadia, a l'anar a esquinçar per primera vegada el silenci i la fosca d'aquestes profundes soletats, misteris fins avui amagats a tot ull de mortal.

Per arribar a la primera cambra, ens hem de revolcar en les posicions més inversemblants i difícils. Agafats ja a la corda de nusos, per fi tramontem un darrera l'altre a la primera galeria, al fi de la qual divisem ja la claror del sol que ens cega amb els seus esplendorosos i enlluernadors raigs. A mida que ens anem acostant a la boca de sortida a fóra d'aquest antre, gradualment anem sentint una forta sensació de calor extraordinari. Reaccionem. Aquest calor és el mateix que madura les fruitaredes de la fèrtil plana, que encén els colors més vius a les flors, i lluïssors de foc brunzent a les barniçades carcasses negres de l'«Opel» i del «Mathis», aquells dos escarbats piloters que ens esperen allà baix, a la carretera, entre sembrats i barnedes. Les aures reconforten i tonifiquen nostres nervis. Els milers de millions de plantes segueixen silenciosa i obedientment la tasca que Déu els hi ha imposat, plantes quines arrels hem tingut per uns moments damunt nostres testes. El suau oreig mou com escalonades ones marines els camps d'inclinades espigues de blat embotit i daurat ¡Oh, Déu, gràcies, gràcies! En aquest cap-vespre en que el sol morent ja va a la posta en mig d'un cel rogent i un blau transparent saturat de llum, s'ouen a l'ensemps i en harmoniós concert, la campana d'una ermita, en la llunyania, tocant l'oració vespertina, l'*Angelus*, i a tota l'ocellada de totes aquestes xamoses i esmeragdines valls, resant-los, allunyada de les lluites fratricides dels homes, que molts no resen (*l'homo sapiens*)...

Són l'agraïment i les lloances de les *espècies inferiors* a llur Creador; són els himnes, els cants a l'aire lliure, a la llum, a la llibertat, a la suprema alegria del viure ignoscent, feliç...

La joventut avança

La joventut, quan està animada d'uns ideals nobles, és l'esperança d'un poble. Però, abans que aquesta esperança sigui una bella realitat, cal que els pares i els educadors vagin polint i llimant el cor i el caràcter del jove per tal de fer d'ell un home complet. D'aquesta manera el jove podrà donar el màxim rendiment, tant des del punt de vista moral com material. També convé fer remoure les grans energies espirituals depositades al fons del seu ésser per tal de què puguin eixamplar els seus horitzons.

Aquests, doncs, són els ideals dels capdavanters de la nostra agrupació. Per a assolir aquests ideals, ja ha calgut lluitar contra els prejudicis que enfosqueixen certes mentalitats primitives. Ens ha d'estranyar aquesta lluita, companys esplaites? Gens. Què és la vida, com digué el sant pacient Job, sinó una lluita? Doncs, lluitem com a valents soldats del Crist, contra la impietat, contra l'ignorància i contra la mala fe. Defensem la Religió, defensem la cultura i l'esport cristians, defensem els principis bàsics que aguanten la nostra societat.

Anim, doncs. Veig esperança, que avança la nostra joventut. Avancem sempre confiant en Déu, que la seva ajuda mai ens mancarà.

MUNTANYENC

LLAPIS ROIG

Mnntanyenc. - Els home de orientacions, escriu sovint.

Jack. - Sembla que poses els peus plans i el passatèms més arrodonits.

Pergamí. - No ens facis esperar tant que patim de cor.

Hands. - Són dues les ressenyes que manquen de futbol.

Aresta. - No podries dir quelcom més de l'excursió? Tot se'n va en poesia i lirisme.

Sóc-petit. - Els parenostres et treuran les avemaries del cap.

Pinzell. - Els teus esquitxos avui són molt entenimentats i de pes.

NOVES

● Per recent decret de la Generalitat ha estat nomenat el nostre Ajuntament que és com segueix: Alcalde, Josep Planas Figa: 2on. Alcalde, Pere Canet Juanola: 3er. Alcalde, Joan Ferreró Fajula. Consellers, Josep Blanch, Martí Serra, Modest Casadevall, Miquel Portell, Joan Ferreró Ribas y Josep Torró.

En donar l'enhorabona a tots ells, ben amics nostres, ens plau també felicitar-nos per l'esdeveniment car senyala una nova ruta de pau i optimisme, que segurament esdevindrà molt a pler de tots els que estimem la nostra vila.

● El nostre consoci mossèn Francesc Calvet passa per la pena d'haver perdut la seva bona mare, model perfecte de mares cristianes. Ens associem al seu dol a l'ensem que demanem per ella una oració

● El porter de la casa senyorial Fages de Climent en Francesc Farrés mentres enblanquia una estança de la dita casa tingué la disort de caurer fracturant-se un braç. Li desitgem prompte millora.

● Amb un esclat de joia i animació, presidint un gran ambient de religiositat fou portat solemniament, amb acompanyament de l'orquestra Els Rossinyols, el Combregar General, als malalts de la nostra vila, el passat diumenge dia 28. No es això més digne d'una població eminentment cristiana, el que es pugui manifestar tal com es i tal com sent?

● La virtuosa i simpàtica senyoreta Na Dolors Batallé Llonch, mestresa nacional, seguint el dictat del seu cor i per tal d'una vida més perfecte ingressa en l'Institut de Carmelites de la Caritat, quina casa mare es a Vich. Li desitgem tota mena de benhaurances i que el seu apostolat sia ben abundós.

● El camí ral de Castelló a Vilanova de la Muga es ja del tot acabat, falta doncs solsament l'entrega al servei públic que suposem no es farà esperar.

● Ens cal felicitar al nostre company en Lluís Planas pel nomenament d'Alcalde de que ha estat objecte el seu pare decidit cooperador en la nostra tasca.

També compartim el merit que suposa el nomenament al 2on. Tinent Alcalde a favor del nostre volgut President Delegat, en Joan Farreró Fajula.

● Rebém amb gaubança l'ingrés en les nostres files del decidit aimant de l'esport, que tots els istius ens ve a visitar, compartint amb nosaltres llurs activitats, en Salvador Ros Olives, actualment resident a Barcelona.

● Als amics de Llansà en Josep Jofre, Lluís Fullarà i Joaquim Estela, de la penya Ford, que tan simpatitzaren amb la nostra entitat, amb motiu del viatge a Mallorca els brindem la nostra germanor, els comptém com a esplaistes adherits.

● La Conferéncia humorística i anecdótica que referent al viatge a Mallorca doná en Joan Puig Dalmau el dia 30 prop-passat fou molt recixida i tot sovint comentada alegrement.

● Pel dia 25, del present s'ha senyalat una important conferéncia pública, sota el tema «Costums i vida de l'home primitiu Serà donada pel celebrat P. Ricart, que tant bon record deixà en la seva última actuació Il·lustrará l'acta una notable colecció de diapositives que seran projectades i comentades pel mateix orador.

ESQUITXOS

▲ Fem avinent al nostre «JAK» de la secció de Passatemps, que té els seus lectors fets un volcà i que si explota farà sang, car després de trencar-se el cap per encertar les solucions resulta que aquells són equivocats. Si ens permeten un i altres un consell d'amic tot restarà al seu lloc. Es aquest: Tot resulta un passatems, i no cal prendre-s'ho tant a la valenta!

▲ Per ràdio-tafaners sabem que no totes les capses d'ensaimades guardaven el dolç llamí predilecte dels mallorquins.

¿No és veritat consumidors d'En Carlets?

▲ El més petit de la colla, de l'excursió a Mallorca, en retornar a Barcelona volia visitar a la seva germana que viu al Poble Nou, però no sabia cap altre detall. Pregunta a tothom per ella i no poguent haver-ne esment es decideix anar-hi mig a peu mig caminant, però veient que li manca el temps, decideix prendre el primer vehicle que passi i vulguis o no arribà al seu lloc, repetint sempre aquell adagi: «Demanant, demanant es va a Roma». Però de poc més fa tard i es queda a Barcelona.

▲ Un excursionista que dormia amb la cama alta en un passadís del vaixell, no trobant el coixí que li mancava, determinà utilitzar la botella, i damunt el nèctar de Bacus s'adormí profundament. Uns pirates que no dormien li pescaren el coixí, fent-hi llarga xarricada. En despertar-se el dormilega tenia mal de cap per la manca del seu original coixí.

▲ Llansà, Port-Bou, Sant Miquel de Fluvià, Sant Pere Pescador, Garriguella i Roses tenen els seus representants dins la nostra entitat. Ben prompte tindran el que en podríem dir el carnet d'identitat, les fotografies que palesaran la nostra unió sagrada. Per ara té la paraula el fotògraf de Port-Bou.

▲ Els nostres esplaistes son fermes i decidits abastament. El dia del Combregar General amb tot i la son que portavem de Mallorca i les moltes fatigues conseqüents, tots com un sol home ocuparen el seu lloc d'honor a la solemni processó, es clar que es veien cares llargues i ulls enteranyinats, però acomplirem el seu deure amb tot i per damunt de tot. Fins els músics, els Rossinyols foren també herois de la festa. D'això s'en diuen homes com cal, aixís damunt el sacrifici s'aixeca un nom.

▲ Joves esplaistes, qui sap si formessim un chor de cantaires tenim tiples, tenors, baritonos, baixos, solfes i ganas de cantar. Que us sembla, veritat que ho podríem posar en pràctica? Ja en parlarem.

▲ Per a un senyor que reparteix misives, fora la seva alegria que tots els esplaistes estessin enamorats i fesin una excursió ben lluny cada quinze dies; per el poderós motiu de que aquest dies que erem a Malloica era un tragi de correspondencia perfumada.

PASSATEMPS

TARJA

Na S. Roc Noi

Combinar aquestes lletres de manera que donguin el nom d'un pic de Catalunya.

LOGOGRIF ESPECIAL

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 A B - Gran
 escriptor
 8 9 0 A 2 3 - Verb
 2 4 6 7 2 0 - Població
 A 2 8 2 7 2 0 - Població
 2 3 6 7 2 0 - Plaça de
 toros.

AFORÍSTICS

Pel maig

A l'istiu

FUGA DE VOCALS

D.g.m. mb q. v.s
 t d.r. q. ts;

LOGOGRIF NUMÉRIC

1 2 3 4 5 6 7 Ciutat portuguesa
 7 6 7 5 3 7 Nació
 1 7 3 6 2 Capital
 6 2 4 7 Capital
 4 7 6 Part del món
 4 3 Nota musical
 5 Consonant

ROMBE

● Consonant
 ● ● ● Part del cos
 ● ● ● ● ● Nom d'home
 ● ● ● Nombre
 ● Consonant

XARADA

Ma primera és animal
 ma segona musical
 i ma tercera negació.
 Veuràs en el total
 que és un lloc de reunió.

ATENCIÓ!

L'esplaiata que acerti el Logogrif Especial, se l'hi farà ofrena d'un formós obsequi.

SOLUCIONS AL NÚMERO PASSAT:

A LA TARJA: Vi de Quina Portolà.—XARADA: Vila-Vilà.—INTRIN-
 GULIS: Gurugú.—LOGOGRIF: Espiga.—FUGA DE VOCALS: Paga] a
 ton senyor els drets i allunyat de ses parets.—VAGA DE CONSO-
 NANTS: Qui es casa per interès, mosso de la muller és.—ENDE-
 VINALLA: En Pau és un mentider.

HAN ENCERTAT L'ENDEVINALLA:

Pere Buscarons, Jordi Ferrer i Josep M.ª Tafanell. Havent-se
 fet un sorteig, dels tres ha resultat premiat en Josep M.ª Tafa-
 nell, de Barcelona, al qual es concedeix la subscripció gratuïta
 d'un any a «L'ESPIGA».

HAN ENVIAT SOLUCIONS:

Rosella: M T de B., de Barcelona, i G. C.

MERCERIA

LES MILLORS NOVETATS
ALS PREUS MES BAIXOS

VIDUA RIERA

EXTENS ASSORTIMENT

CARRER DELS CABRITS

• Castelló d'Empúries •

ACURAT TALLER MECANIC

Gonçal Prats

Castelló d'Empúries

RADIO per a totes les ondes i per a
tots els corrents, solament amb els
SUPERHETERODINS

«EMERSON» i «COLONIAL»

PREUS LIMITATS.

F. Montalat

F. MACIÀ, 4 HOSPITALET

SASTRERIA "MODEL"

DE

J. OLIVERAS

TRAJOS A MIDA PER A HOMES
i SENYORES.

GRAN XIC. — ELEGÀNCIA.

Carrer Agramont, 2
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

EXCURSIONISTES!

FUTBOLISTES!

Pels vostres viatges dirigiu-vos a

Autos Amadeu Ruiz

PORT DE LA SELVA - TEL. 11

NO HO OBLIDEU!!

FERRETERIA

ANDREU SUÑER

Rambla, 3 i 4-Girona, 25-Teléf. 116

FIGUERES

Es la més important de la comarca

Fusteria Mecànica

de

JOSEP GENIS

Bons preus, promptitud i solidès

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Les millors novetats per a
PRIMAVERA i ISTIU
no dubti que les trobarà als

Magatzems Fortunet

de FIGUERES

Extens assortit en Abrics per a Home i Senyora
TANCAT ELS DIES FESTIUS

AUTOS GREGORI

FIGUERES

Servei diari de Castelló a Figueres-Roses-Cadaqués.
Cotxes Pullmans per a grans excursions. ♦ Taxis.

Plaça Pi Margall, 4 - Telèfon 30 - FIGUERES

EL VI DE QUINA
Portolà

és el més conegut, més
aperitiu i més econòmic

Farmàcia Portolà
FIGUERES

COMESTIBLES i MOLTS ALTRES
OBJECTES ♦ Acreditada casa de

Constantí Fontelara

Castelló d'Empúries

Rosa Sala Saló

Us ofereix «Galats» de màquina,
perfectes, ràpids, variats. —

Molt econòmics

Plaça del 14 d'abril, n.º 3
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

BANC DE FIGUERES

de Ll. Vergès Vilanova

Canvi de monedes, Pagament de
cupons, Compra-venda de valors
i demés operacions de banca.

Plaça Pi i Margall (La Palmera)
FIGUERES

CLÍNICA DENTAL

LL. COLL DE CENDRA, ODONTÒLEG

Consultes de 9 a 1 del matí i de 3 a 7 de la tarda

Rambla, 31 - Telèfon 131

FIGUERES